

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת צו תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת צו תשפ"ב – עבודת הקרבנות והמצב המוסרי

ואם אנחנו נתעמק: האם זה משנה מהי דרגתו הרוחנית-מוסרית של הכהן בזמן, לפני ואחרי שהוא עוסק בעבודת הקרבנות, או שזה לא משנה? שאלה מעניינת, עמוקה.

אנחנו רואים בהפטרה של הפרשה בנביא את התוכחה של ירמיהו, שמדבר בשם ה' כמובן, על כך שה' יתברך – אני אומר את זה במלים שלי – מאוכזב מעם ישראל שהם נותנים את הדגש על הקרבנות ולא על התיקון הרוחני, המוסרי, הפנימי, המעשי של עם ישראל. כביכול 'תפסו', בלשון בני אדם, תפסו את החלק החיצוני, את ה'טכניקה' – אבל מה עם התיקון של האדם?! וגם שמקריבים קרבנות אדם, שהם לא צוו ולא עלתה על לבו של ה' יתברך בכלל – זה בכלל ענייני עבודה זרה.

אז אנחנו רואים את הציווי עכשיו – ואת התוכחה בזמן הנביא. זאת אומרת, מהציווי עד לנביא כנראה שהדברים לא הלכו בדיוק כמו שהיו צריכים ללכת.

ויש אנשים שתפסו מזה עמדה, דעה לא נכונה, שכביכול אין צורך בקרבנות, מספיק רק שנהיה אנשים טובים. ולא היא! כי יש מצוות בין אדם לחברו, ויש מצוות בין אדם למקום, ויש את התיקון של האדם עצמו. אז זה לא אחד על חשבון

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

בשם ה' נעשה ונצליח!

בפרשה יש את כל הציוויים של עשיית הקרבנות – עולה, חטאת, אשם, שלמים, מנחה, כמו שתראו כשתקראו את הפרשה – גם ענין חנוכת המזבח, ימי המילואים.

אני רציתי להתמקד בכמה עניינים.

קודם כל, אנחנו רואים שיש קרבנות שהם כליל לה', כמו העולה, שהכהנים לא אוכלים מהקרבן, ויש קרבנות שאכן הכהנים אוכלים. "הכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין", ככה כתוב. איך קורה הענין הזה?

טוב, ברגע שכן אדם חוטא ומביא את הקרבן והכהן אוכל את החלק שצריך לאכול – אז אותו חלק שהוא אוכל, יש שמה את הניצוצות של הקדושה שהוא צריך להעלות דווקא דרכו – הוא מקבל מזה חיות לגוף שלו, של הכהן, זה הופך להיות הדם של הכהן ומחיה את הכהן – והכהן עובד את ה' בבית המקדש, ולכן זה מעלה גם את הניצוצות של הבהמה וגם את הדמים ששילם בעל הבית שבא להתכפר. אז ככה זה גם מעלה בדרגה את בעל הבית, על ידי הקרבן שהכהן אוכל.

השני. צריך לקיים את הכל. צריך שיהיה את הקרבנות, וצריך שיהיה התיקון.

אם חסר התיקון הפנימי, בסוף הבית נחרב. בית ראשון נחרב בגלל שלוש העבירות החמורות, אבל אחרי שבעים שנה חזר בית שני. ובית שני נחרב בגלל שנאת חנם, ועד היום הוא לא חזר, עוד לא זכינו לבית שלישי – כמה חמור הענין של שנאת חנם.

כתוב גם שעם ישראל, חלק מעם ישראל, חשבו שה' יתברך לא יחריב את הבית, שהם יכולים לעשות דברים היפך רצונו לגמרי, להכעיס, להרגיז – וכביכול יש לה' אינטרס להשרות את שכינתו, ולכן הוא לא יחריב את הבית.

ועובדה שהיו לה' יתברך הרבה סבלנות וארך אפיים עד שהוא החריב את הבית. הסיבה לכך שה' יתברך ממתין – אולי הרשעים יחזרו בתשובה. כמה ממתין? ממתין עד שזה נגמר. כך היה בבית ראשון. כך היה בבית שני. וכך עכשיו בגלות הזו עד כי יבא שילה.

אנחנו בגלות, ויִשְׁלַחנו של אדם מכפר", זאת אומרת החסד שהוא עושה ואיך שהוא מתנהג עם הבריות, צדקה – כל הדברים האלה מכפרים במקום הקרבנות.

גם היום יש תורה ומצוות ומעשים טובים שאנחנו מצווים, לימוד תורה, קיום המצוות – האם אנחנו מתקנים רק מהפה ולחוץ מה שנקרא, או 'תוכו כברו'? האם הבן אדם לומד תורה אבל הוא לומד את זה מעורבב עם מיליון דברים זרים, אינטרס כספי, כבוד, לא יודע, כל אחד לפי הקלקול שלו – או האם הוא לומד לשם שמים? ויש מנעד רציני מאד בין זה לזה.

נכון ש"לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אף על פי שלא לְשִׁמָּה", "שמתוך שלא לשמה בא לְשִׁמָּה", כן, וגם 'המאור שְׁפָה מחזירן למוטב'. "המאור שבה", שבתורה, מחזיר את הבן אדם שעוסק בתורה למוטב. אבל גם יש ענין שהתורה חלילה הופכת להיות לאדם סס המוות. אז מה ההבדל? למה אחד, זה מחזיר אותו למוטב, והשני שהוא לא לומד לשמה ועושה עבירות – במקום שהוא יזדכך, הופך להיות קלקול גדול יותר?

אז אמרו חכמי הקבלה, "האור מצטייר לפי הכלי", תלוי באדם עצמו, מה יש בפנימיותו. "בדרך שאדם רוצה

לילך בה מוליכין אותו" –

הוא רוצה תיקון? אף על

פי שהוא נגוע במיליון

פגמים, הוא יגיע

לתיקון אם הוא

באמת רוצה תיקון

ונלחם על התיקון.

אה, הוא לא רוצה

תיקון? הוא רק

רוצה "קָרְדָּם

לְחַפֵּר בה" למשל,

עם התורה? אז זה

מה ש... "שמאלה

עושר וכבוד",

"אורך ימים בימינה,

בשמאלה עושר

וכבוד" – אז הוא יזכה

לעושר וכבוד אולי אם

הוא יתמיד מאד בתורה

ויהיה גאון.

אבל זו לא אותה תורה. "תורת חסד על לשונה". זו לא אותה תורה – לשם שמים לעומת תורה שלא לשם שמים. כן, "אחד המרבה ואחד הממעיט" – "ובלבד שיכוין לבו לשמים!" אחד יכול כל היום ללמוד, ומכוון לבו לעצמו – לעונג שלו, לכבוד שלו, למשרה שלו, לא יודע. אחד לומד אולי פחות, אבל זה לשם שמים.

אז בשמים יודעים את האמת, יודעים את האמת. אנחנו לא יודעים את האמת, בני אדם לא יודעים מה יש בלבו של אדם. אבל בשמים יודעים אם זו עבודה לשמה או לא.

**" אבא שבשמים
יושב וממתין שנחזור
בתשובה שלמה,
כפרטים וכעם:
תשובה לשם שמים,
תשובת כל העולמות
כולם, תשובה –
תשוב ה"א."**

גם בתפילה אותנו דבר: המלאכים הממונים מריחים את התפילות, אם הריח של התפילה לא טוב – לא מעלים את התפילה למעלה עד שהאדם יעשה תשובה ויתפלל תפילה אמיתית מתוך הלב, לא מהפה ולחוץ, ואז הוא יכול להעלות את כל התפילות.

ותפילות יכולות להתעכב. בן אדם מתפלל, הוא לא מבין למה ה' לא עונה לו – אולי התפילה שהתפלל לא היתה כראוי, אולי הוא חושב "אחטא ואשוב אחטא ואשוב" והוא מתפלל תוך כדי.

זאת אומרת, אדם מעורבב טוב ורע. ויש בזה הרבה דרגות של טוב ורע – כמה טוב, כמה רע, כמו שהאר"י הקדוש היה אומר למהרח"ו על התלמידים שהיו בישיבה של האר"י: 'זה רובו רע מיעוטו טוב', 'זה שקול', 'זה רובו טוב מיעוטו רע', והיה אומר לו מי ישאר בישיבה ומי בעצם משמים יקחו אותו מהישיבה – על פי הערבוב שלו. כן, אם הוא היה שקול ופתאום עשה איזו עבירה, איזו נפילה – אז הוא כבר לא שקול, ואז הוא ייפלט, הוא ייפלט מהישיבה. גם אם הרב לא יגרש אותו מהישיבה, הוא לא יוכל להיות שם, זה לא מתאים.

אז כל זה גם כן קשור לעבודת הקרבנות בבית המקדש: כהן אחד ספציפי, מה מצבו הרוחני? אם הוא איש עם הארץ או מקולקל, או שהוא בן אדם טוב שמנסה לתקן את עצמו אבל עדיין לא זכה לדרגה גבוהה – זה מקבל קרבן שהוא צריך להקריב, וזה מקבל קרבן. אז זו אותה הפרוצדורה כן, אלה אותם המעשים שצריך לעשות.

מובן שבעל הבית שהביא את הקרבן שלו, לא מעניין אותו מי זה הכהן כל כך. אם הכהן שמה, אז הכהן הזה עושה את

העבודה וזה מכפר. מצד שני, בשמים יודעים אצל הכהן הזה למשל עד איפה קלקולו – הוא מחלל שבת? דוגמא, כן, אני בכוונה מביא משהו חריף, או הוא מתגאה? או מה הסיפור שלו?

מצד שני, אם עושים את הסדר כמו שצריך, זה כן מכפר. אבל בסופו של חשבון אם כלל הכהנים וכלל הלויים וכלל עם ישראל לא מתנהגים כראוי – מתישהו נגמר הסיפור והבית נחרב, ועם ישראל יוצא לגלות ומשתעבד לאומות, ועובר את כל הצרות שעברנו בגלות המר והנורא הזה.

ולכן זה כן קובע בשמים מה המצב הרוחני, המוסרי, מצב התיקון או הקלקול, לא רק של הבעלי בתים שבאים להתכפר, אלא גם של עובדי בית המקדש – הכהנים, הלויים, הכהן הגדול, האם הכהן הגדול קנה את הכהונה בכסף כמו שהיה בבית שני, ולא היה ראוי לה ואז הוא היה מת באותה השנה? – אז בינתיים הוא היה עובד את העבודה.

" וכל אחד, ישאלו אותו בשמים לא למה לא היית משה רבנו? – ישאלו אותו: לפי הנשמה שלך, למה אתה לא הגעת לדרגה שהיית אמור להגיע בעבודת ה'! את זה ישאלו אותו ועוד איך, ישאלו את כולנו. "

אבל עד מתי, עד מתי השקר הזה יכול להימשך בלי שתהיה תגובה חריפה משמים? כמו שאמרנו שהם חשבו שה' יתברך לא יחריב את הבית כי זה מביא לו תועלת – זה מביא תועלת לעולמות העליונים, לשכינה הקדושה, זה מעלה את הניצוצות. אבל ה' יתברך הוא מעל ה'תועלת'. ה' יתברך "ה' אלקיכם אמת".

אז בסופו של דבר אי אפשר 'לשחד' את אבא שבשמים בכלל. אז שלא נחשוב שנעשה מעשים חיצוניים ובפנימיות נהיה מקולקלים, והכל יהיה בסדר, הכל עובר, הכל נחמד. לא לא, למעלה הכל נרשם על כל אדם, כל יום, כל מה שהוא עשה, כל

מה שהוא אמר, כל מה שהוא התנהג, כל מה שהוא חשב – הכל רשום.

אדם חותם כל לילה, בן אדם חותם בשמים על מה שעשה.

אז יש יום כיפור, יש תשובה, ויש את כל התהליך שבן אדם יחזור בתשובה ויתקן. וכמה שהיה רשע, יכול להפוך להיות צדיק יסוד עולם. "מַעֲשֵׂיָךְ יִקְרְבוּךְ וּמַעֲשֵׂיָךְ יִרְחֲקוּךְ".

בזמן פרשת צו מתי שהי' יתברך מצוה על הקרבנות, הוא לא מפרט שמה – הוא מפרט את כל הפרוצדורה המעשית שצריך לעשות, כל התהליך, ומה קורה למי שעובר על ההלכה, אוכל כשהוא טמא, איך הוא נענש אם הוא אוכל מה שאסור לו לאכול או במקום שאסור לו לאכול, כל העונשים, הכל כתוב, אבל זה בקשר למעשים של הקרבנות עצמם – לא מדובר שם על המצב המוסרי, התיקון הפנימי, אלא על טעויות בהלכה שאדם עושה, שהכהן עושה, שהוא נענש עליהם כרת וגם יש מיתה בידי שמים, יש הרבה עונשים חמורים מאד.

זה לא אומר שאבא שבשמים לא ציפה ולא מצפה שהכהנים יהיו בדרגה הרוחנית הכי טובה שיש, שיהיו צדיקים, שומרי תורה ומצוות באמת, שומרי הברית, כמו שצריך, הכל, שיהיו קדושים. "ממלכת כהנים וגוי קדוש", לא 'ממלכת טכנאים' שעושים את הכל כביכול, את המעשים – אבל בלי הנשמה, בלי הפנימיות, בלי המוסר, בלי התיקון, סתם "מַצְנֵת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה". כן, גם מכונה יכולה להקריב קרבן... בן אדם הוא מכונה? אז לא מספיק שבן אדם יעשה לפי ההלכה – צריך לעשות גם עם כל הפנימיות שלו ולשם שמים וכן הלאה, ובטח מתוך סר מרע, "סור מרע ועשה טוב".

בן אדם צריך להיות קדוש, צריך להיות מתוקן. חשוב מאד להבהיר את זה בענין עבודת בית המקדש – אבל זה גם עכשיו שאין לנו כרגע בית מקדש, שבן אדם אולי מרגיש בנוח שאין גילוי פנים, שאין בית מקדש, ויככה הוא, לא נורא, הוא עשה כמה טעויות, אז כן... יש הסתר פנים, מה נעשה!?

המצב הרוחני הזה שחשבו שהי' יתברך לא יחריב את הבית כי הוא לא רוצה שיחריב הבית שלו, כן, כאילו הוא בן אדם שיש לו בית, להבדיל אין סוף הבדלות, ולא רוצה שיחריבו לו את הבית – זה מראה על ערבובים קשים בהשקפה, במוחין, של עם ישראל, בין טוב לרע. זה החשבון שאתם עושים? איזה חשבון זה? הי' ירחם.

"השבוע בעזרת ה' נזכה לפורים. אז שיהיה פורים שמח לכולם! פורים זה זמן חשוב מאד! – פְּפֹרִים, זמן חשוב, שאפשר להתעלות מקצה לקצה, מנפילה לעליה עצומה, זמן של ניסים ונפלאות לפרט ולכלל. ונהפוך הוא! אז צריך לעשות את הפורים בשמחה, בקדושה, בטהרה כראוי."

אז גם היום שאנחנו פה בארץ ישראל, זכינו וקמה המדינה, וזכינו הרבה מאד לעלות לארץ ברוך ה', שזה פלא פלאים, אחרי אלפיים שנות גלות – בכל זאת, מה אתנו? אנחנו מתנהגים יפה? עובדים את ה' באמת? מתקנים באמת? או שזה כל מיני דרגות של 'לא לְשָׁמָה' ואחר כך יש 'רשעות'! יש טווח: מ'לְשָׁמָה' ועד 'שלא לְשָׁמָה' – יש דרגות. אבל מעבר לטווח – זה כבר רשעות, זה כבר קלקול! איפה אנחנו? לא רק כל פרט, אלא כל הכלל. ומה המחשבות שלנו על אבא שבשמים כיום?

אבא שבשמים יושב וממתין שנחזור בתשובה שלמה, כפרטים וכעם: תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א.

וזה העיקר – לעשות תשובה וגם לקיים את המצוות.

צנוע על מגילת אסתר – ולקרוא אותו לפני פורים כדי שתוכלו לכוון במגילה לפי השלבים שאנחנו מביאים שמה, שזה פלא פלאים, המלחמה של הסטרא אחרא נגד עם ישראל ואיך עם ישראל, הקדושה, מתארגן להגיב. הכל לפי סיפור המגילה.

וזה בשפה פשוטה, כל אחד יכול להבין. וגם יש שמה כמה עניינים בעניני הגלגול, כן, שידוע – המן גלגול של אגג, ומרדכי גלגול של שאול, וכן הלאה.

חשובה מאד תורת הגלגולים. בדור הזה היא כאויר לנשימה. מי שמתעניין בגלגולי נשמות – יש את 'שער הגלגולים' של הרב חיים ויטאל. אפשר להבין, גם מי שלא תלמיד חכם עצום יכול להבין את הרוב. מומלץ מאד.

שיהיה פורים שמח!

ונתחזק לעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים!

וכל טוב סלה!

לא מספיק להיות בן אדם טוב בלי לקיים את המצוות. לא מספיק לקיים את המצוות בלי התיקון ובלי להיות בן אדם טוב בין אדם לחברו. צריך הכל, הכל.

וכל אחד, ישאלו אותו בשמים לא 'למה לא היית משה רבנו?' – ישאלו אותו: 'לפי הנשמה שלך, למה אתה לא הגעת לדרגה שהיית אמור להגיע בעבודת ה'?' את זה ישאלו אותו ועוד איך, ישאלו את כולנו.

זה מה שרציתי להדגיש בעקבות הציווי בפרשת צו ואחר כך התוכחה של ירמיהו, שמראה – וואו, וואו, וואו, איך נפלנו ואיך לא עשינו את העבודה כראוי. ומזה נלמד. כל אחד ילמד לעצמו.

והשבוע בעזרת ה' נזכה לפורים. אז שיהיה פורים שמח לכולם! פורים זה זמן חשוב מאד! – 'פּוּרִים', 'פּוּרִים', זמן חשוב, שאפשר להתעלות מקצה לקצה, מנפילה לעליה עצומה, זמן של ניסים ונפלאות לפרט ולכלל. ונהפוך הוא! אז צריך לעשות את הפורים בשמחה, בקדושה, בטהרה כראוי.

ואני מזמין אתכם להוריד מהאתר שלנו את הספר "וצדיק ילבש", שזה פירוש שלנו

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

וצדיק ילבש

פירוש על מגילת אסתר ובו באורים מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א על סוד הגלגול, תיקון שאול המלך ע"ה, חטא עץ הדעת ומלחמת הקדושה ביצר הרע הפרטי וביצר הרע הכללי.

להורדה חינם:

<https://rachlin.org.il/ktavim/books/files/Vetzadik.pdf>

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

הכנה לפורים – ונהפוך הוא!

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

א. היצר הרע רוצה לסלק את אור הקדושה מהנפש ומהלב, ונהפוך הוא! נסלק את היצר ונשמור על אור וקדושה בנפש ובלב!

ב. היצר הרע רוצה להכניס למוח וללב כפירה, ונהפוך הוא! אנו נכפור ביצר הרע ובהמלצותיו ונכניס למוח וללב אמונה פשוטה וטהורה מעל טעם ודעת!

ג. היצר הרע רוצה לנתק אותנו מהשם ית' ולחבר אותנו אליו, ונהפוך הוא! אנו נתחזק בדבקות התמידית באבא שבשמים ונתנתק כליל מיצר הרע ושכנועיו!

ד. היצר הרע רוצה שנאמין "בטבע", ונהפוך הוא! אנו נאמין בהשגחה העליונה, בהשגחה הפרטית, ונזכור שמפני עוונותינו יש הסתר פנים קשה, ואם נעשה תשובה שלמה יבוא משיח והשם ית' יתגלה בעולם!

ה. היצר הרע רוצה להכניס בלבנו יאוש ודיכאון והרס, ונהפוך הוא! נגרש את השפעותיו מכל וכל ונכניס בליבנו אמונה, תקווה, בטחון בהשם ית', שמחה של קדושה, כוחות של בניה רוחנית ומעשית של קדושה וטוב!

ו. היצר הרע רוצה להכניס בלבנו שנאת חנם ופירוד, ונהפוך הוא! נכניס בלבנו אהבת אחים, אהבת ישראל, אהבת הבריות, אהבת התורה, אהבת הבורא ית', ואחדות שלמה עם כלל עם ישראל – למרות חילוקי הדעות!

ז. היצר הרע רוצה לשרוף לנו את הזמן בשטויות ובהבלים, ונהפוך הוא! אנו ננצל כל שניה לעבודתו ית' בכל הלב!

ח. היצר הרע רוצה להוריד את הרף של יראת שמים ואת הרף המוסרי, ונהפוך הוא! נתחזק ונעלה את דרגת יראת השמים ואת הרף המוסרי ע"פ התורה למען שמו באהבה!

ט. היצר הרע רוצה לקטרג ולמנוע טוב מבעליו, ונהפוך הוא! נפיץ את מעיינות פנימיות התורה, החסידות ודרך עץ החיים למען שמו באהבה בכלל עם ישראל ולכשיפוצו המעיינות בס"ד נזכה לגאולה השלמה במהרה.

פורים שמח!

בשבח והודיה איך־סופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד
אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר "עמו אנכי".
בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
נשמח מאד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.
אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.

עמו אנכי

דרכי בחינוך המיוחד
כמורה לבעלי מוגבלויות חמורות
וכמדריך בריפוי בעיסוק במחלקות פסיכיאטריות

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א